

طلبه عصر انقلاب

منشورات طرح جامع تربیتی

شماره اول

دفتر اول

فروردین ۹۶

حضور سیاسی طلبه در انتخابات



کارگروه حضور سیاسی طلبه عصر انقلاب دفتر عهد

فهرست

- ۴..... مقدمه
- ۶..... تقریر محل بحث
- ۸..... آسیب شناسی وضعیت حضور سیاسی طلاب
- ۸..... اولین آسیب؛ بی رفتاری یا انفعال
- ۸..... خاستگاه نگاه حداقلی به حضور سیاسی
- ۱۰..... جدایی دین از سیاست و استقلال حوزه؛ ادبیاتی تلقین شده
- ۱۳..... زمینه های درونی عدم حضور سیاسی طلبه
- ۱۳..... اولین مانع درونی؛ عدم فهم نظام واره از دین
- ۱۶..... دومین مانع درونی؛ تقریر غلط از معنویت
- ۱۸..... سومین مانع درونی؛ روحیه تنبلی و از زیر بار درفتن
- ۱۹..... دومین آسیب؛ رفتارهای سیاسی غلط یا ناقص
- ۲۰..... بی رغبتی به فضای علمی؛ نشانه رفتار سیاسی غلط
- ۲۱..... خلط میان رفتار سیاسی مؤمنانه و رفتار سیاسی طلبگی
- ۲۲..... ملاک در رفتار سیاسی طلبه عصر انقلاب
- ۲۶..... اقامه دین؛ عنصر معنابخش در رفتارهای سیاسی طلبه
- ۲۷..... باز تعریف سیاست بر اساس اقامه دین
- ۳۰..... سیاست ورزی طلبه؛ یعنی هدایتگری
- ۳۱..... آثار سیاست ورزی صحیح
- ۳۱..... آثار حضور سیاسی تراز بر جامعه
- ۳۳..... آثار سیاست ورزی صحیح برای طلبه و روحانیت
- ۳۵..... لزوم تربیت سیاسی
- ۳۸..... وجه ضعف نظریه تقلید سیاسی
- ۳۸..... نیازمندی رفتار سیاسی به بستر مناسب
- ۳۹..... انتخابات؛ بستر حضور سیاسی طلبه عصر انقلاب
- ۴۱..... راهبردهای سیاست ورزی روحانیت در انتخابات
- ۴۲..... راهبرد اول؛ راهبری توده های مردم
- ۴۹..... تفاوت راهبری با تحمیل نظرات
- ۵۱..... نسبت راهبری اجتماعی با ورود مصداقی
- ۵۲..... راهبری؛ همان تبلیغ اسلام
- ۵۴..... تزاحم تکلیف سیاسی با سایر شئون طلبگی
- ۵۷..... راهبرد دوم؛ ارشاد نخبگان سیاسی
- ۶۰..... ارشاد نخبگانی؛ ضرورت عقلانی
- ۶۱..... دامنه ارشاد نخبگانی

پرشور و حکما و عقلای قوم، هر کدام به نحوی باید سهم خودشان را در ارتباط با آن پیدا کنند و به آن پاسخ دهند.^۱

یکی از مهمترین نیازمندی‌ها در شرایط گذار، بازتعریف طرح تربیتی یک طلبه، بر مبنای اقتضائات دوران جدید است. بازتعریف اگر به معنای از سطح شروع کردن و بی توجهی به ثرات دوران گذشته باشد، قطعاً خسارت بار است. لکن؛ بازتعریف به معنای ویرایش، به معنای تنقیح، به معنای رسیدگی به بنای مرتفعی است که خشت خشت آن توسط برترین معمارها به زیبایی روی هم چیده شده و به دست ما رسیده است.^۲

در یک طرح تربیتی آن چه به شاکله شخصیتی یک طلبه سامان می‌دهد؛ سه بُعد قلب و ذهن و عمل اوست. یکی از ساحت‌های رفتاری طلبه، که به بُعد عملی او مربوط است، موضوع حضور سیاسی است. رفتار سیاسی مطلوب عموماً و در عرصه‌ای همچون انتخابات خصوصاً، مسئله‌ای عام‌البلوی است که برخلاف ظاهر بسیطش به طور جدی نیازمند بازتعریف در دوران گذار می‌باشد.

جزوه حاضر با دغدغه‌ارائه مختصاتی اولیه از بایسته‌های حضور سیاسی یک طلبه، در دوران انقلاب اسلامی تهیه شده است. این جزوه محصول مباحثات چند ماهه تعدادی از اساتید و طلاب جوان حوزه علمیه قم، تحت عنوان کارگروه حضور سیاسی طلبه عصر انقلاب^۲ می‌باشد. این مباحثات به محوریت نظام اندیشه امامین انقلاب اسلامی و با بررسی بیش از ۱۰۰ سند از آثار امام خمینی (رحمه الله علیه) و ۶۰ سند از آثار مقام معظم رهبری (مدظله العالی) به انجام رسیده است.

به یاری خداوند اندیشه‌های پشتیبان و تفصیل مطالب مرتبط با موضوع این جزوه، در آینده نزدیک در قالب‌های مکتوب دیگری در اختیار طبقه فرهیخته و انقلابی حوزه‌های علمیه قرار خواهد گرفت. آنچه در پیش روست شرحی مختصر و مزجی بر سندهای فوق الذکر است.

۱ بیانات در روز اول شروع درس خارج فقه : ۲۱ شهریور ۱۳۷۲

۲ همان

۳ کارگروه حضور سیاسی طلبه عصر انقلاب یکی از کارگروه‌های فعال در مرکز عهد به عنوان شاخه تربیتی خانه طلاب جوان می‌باشد.

عبارت در اینجا به این معنی است که در اینجا به دو معنی در نظر گرفته شده است و در اینجا
 و در اینجا به این معنی است که در اینجا به دو معنی در نظر گرفته شده است و در اینجا
 و در اینجا به این معنی است که در اینجا به دو معنی در نظر گرفته شده است و در اینجا

بسیار مهم است که در اینجا به این معنی است که در اینجا به دو معنی در نظر گرفته شده است و در اینجا
 و در اینجا به این معنی است که در اینجا به دو معنی در نظر گرفته شده است و در اینجا
 و در اینجا به این معنی است که در اینجا به دو معنی در نظر گرفته شده است و در اینجا
 و در اینجا به این معنی است که در اینجا به دو معنی در نظر گرفته شده است و در اینجا
 و در اینجا به این معنی است که در اینجا به دو معنی در نظر گرفته شده است و در اینجا
 و در اینجا به این معنی است که در اینجا به دو معنی در نظر گرفته شده است و در اینجا

و در اینجا به این معنی است که در اینجا به دو معنی در نظر گرفته شده است و در اینجا
 و در اینجا به این معنی است که در اینجا به دو معنی در نظر گرفته شده است و در اینجا
 و در اینجا به این معنی است که در اینجا به دو معنی در نظر گرفته شده است و در اینجا

و در اینجا به این معنی است که در اینجا به دو معنی در نظر گرفته شده است و در اینجا
 و در اینجا به این معنی است که در اینجا به دو معنی در نظر گرفته شده است و در اینجا
 و در اینجا به این معنی است که در اینجا به دو معنی در نظر گرفته شده است و در اینجا

تقریر محل بحث

سؤال محوری که در پی پاسخگویی بدان هستیم، این است که کیفیت رفتاری ما به عنوان فردی از احاد روحانیت در تحولات اجتماعی - سیاسی چگونه باید باشد؟ بر مبنای چه الگویی و مطابق با چه شاخص‌هایی باید در پیشبرد سیاسی انقلاب اسلامی، ورود آخوندی داشته باشیم؟ اساساً آیا رفتار سیاسی در زمره تکالیف صنفی ما محسوب می‌گردد و یا تنها فضلی است برای افرادی که قوت حضور در این عرصه را دارند؟ طبیعتاً صورت‌های گوناگونی از رفتارهای سیاسی روحانیت، پیش از شروع انقلاب تا کنون در پیش چشم ماست؛ اما آن صورت مطلوب که با تکالیف یک طلبه تراز انقلاب اسلامی مطابقت داشته باشد چیست؟ چه نحو ورود سیاسی می‌تواند به عنوان شأنی از شؤون هویتی ما باشد؟ آیا اساساً ورود سیاسی یک طلبه با ورود سیاسی سایر اقشار تفاوت‌های معناداری باید داشته باشد؟ نسبت ساحت‌های علمی و معنوی با رفتار سیاسی ما چگونه باید باشد؟ آیا در برهه تعیین‌کننده‌ای چون انتخابات‌ها، روحانیت باید رفتار خاصی از خود بروز دهد؟ آیا فعالیت‌های سیاسی طلاب در عرصه انتخابات می‌تواند آسیب‌هایی برای طلبگی ما و یا جامعه داشته باشد؟

اصلی و فرعی
 بحث



آسیب شناسی و وضعیت حضور سیاسی طلاب اولین آسیب؛ بی رفتاری یا انفعال

دسته ای از طلاب ارتباط معناداری میان طلبگی خود و عرصه ها سیاسی - اجتماعی همچون انتخابات احساس نمی کنند. این امر اساساً توجه جدی به چنین مسائلی را دون شأن طلبگی قلمداد نمود و دغدغه ای برای ایفای نقش در آن ندارند. این دوستان ذمه خود حداکثر در چارچوب حضور اول وقت در پای صندوق های رأی مشغول می بینند و دخالت بیش از این محدوده را هم خلاف زی طلبگی دانسته و مرادف با سیاسی شدن طلبه می دانند. که این وصف هم به نوبه خود فحشی است آخوندی...

نی فقط در
ن!

حتی کلمه «آخوند سیاسی» یک کلمه فحش است در محیط ما! فلان آخوند سیاسی است! در صورتی که آقایان خواندند در دعاهاى معتبر سائسه العباد مع ذلک از بس تزییق شده است، از بس اشتباه کاری شده است، ما خودمان هم باورمان آمده است که دین از سیاست جداست. آخوند در محراب برود، و شاه هم مشغول دزدی اش باشد! (امام خمینی: در دیدار جمعی از طلاب: ۱۴ بهمن ۱۳۵۷)

به نام آخوند

خاستگاه نگاه حداقلی به حضور سیاسی

زمینه های گوناگونی می تواند عامل پیدایش چنین رفتاری در میان برخی طلاب باشد. پیش از درگیر نمودن ذهن به این زمینه ها باید با نوعی نگاه از بالا، به خاستگاه ترویج این رویکرد نیز توجه نمائیم و ملتفت باشیم که اساساً کدام جریان است که در اثر بروز چنین رفتارهایی متنفع خواهد بود؟ آیا تمایل به دور ماندن حوزه ها از امورات عمومی جامعه می تواند از درون خود حوزه ها بجوشد؟ آیا کسی که برای دفاع از مذهب اهل بیت (علیهم السلام) در کسوت روحانیت درآمده است، به خودی خود می تواند به نقش معادلات سیاسی در شکل دهی به جامعه اسلامی بی تفاوت باشد؟ آیا اقتضای اصل اولی در بی اعتناء بودن نهاد دین به امور اجتماعی است؟ آیا این بی مسئولیتی می تواند اولاً و بالذات به خود حوزه ها مربوط

نبوده و یک بیماری وارداتی باشد؟

و همه ما و همه شما و همه نسل های آتیه، آن ها باید چشم و گوششان را باز کنند که دوباره هی شیطان ها نیایند تزریق کنند که آقا، علما را چه به سیاست. علما را چه به دخالت در امور مملکتی. این یک نقشه شیطانی است که الان هم مشغول پیاده کردن آن هستند و مشغول تبلیغاتش هستند و بناء علیه بر شما فرض است که مردم را بیدار کنید و به مردم بفهمانید این معنا را که این نغمه ای که در همه ممالک اسلامی بلند است که علما نباید دخالت در سیاست بکنند، این یک نقشه ای است مال ابرقدرتها. (امام خمینی: در دیدار ائمه جمعه

سراسر کشور: ۳ دی ۱۳۵۹)

ابرقدرت ها و عموماً مراکز قدرت چرا باید نسبت به حضور سیاسی روحانیت حساس باشند؟ چرا باید به مردم و طلاب تزریق کنند که دخالت روحانیت در امور کلان کشور انحراف از مسیر آخوندی است؟ مگر حضور سیاسی روحانیت چه آثاری می تواند برای اجتماع داشته باشد که جریان های قدرت باید در صدد حذف آن برآیند؟ چرا خطر آفرینی دین برای منافع شیاطین با حذف دخالت روحانیت در سیاست، دفع می گردد؟ البته جواب این سؤال تا حد زیادی واضح بوده و ابعاد آن برای ما روشن است.

استکبار وقتی که از نابودی مطلق روحانیت و حوزه ها مأیوس شد، دو راه برای ضربه زدن انتخاب نمود؛ یکی راه اربعاب و زور و دیگری راه خدعه و نفوذ در قرن معاصر. وقتی حربه اربعاب و تهدید چندان کارگر نشد، راه های نفوذ تقویت گردید. اولین و مهمترین حرکت، القای شعار جدایی دین از سیاست است که متأسفانه این حربه در حوزه و روحانیت تا اندازه ای کارگر شده است تا جایی که دخالت در سیاست دون شأن فقیه و ورود در

عدم دخالت علما
در سیاست، نقشه
ابرقدرتها

جراحی این اقدام
استکبار

یأس از نابودی مطلق
روحانیت و رو آوردن به
دو راه حل اربعاب و نفوذ

القای جدایی دین از
سیاست اولین حربه

در یک طرح تربیتی آن چه به شاکله شخصیتی یک طلبه سامان می دهد؛ سه بُعد قلب و ذهن و عمل اوست. یکی از ساحت های رفتاری طلبه، که به بُعد عملی او مربوط است، موضوع حضور سیاسی است. رفتار سیاسی مطلوب عموماً و در عرصه ای همچون انتخابات خصوصاً، مسئله ای عامّ البلوی است که برخلاف ظاهر بسیطش به طور جدی نیازمند بازتعریف در دوران کنار می باشد.

جزوه حاضر با دغدغه ارائه مختصاتی اولیه از بایسته های حضور سیاسی یک طلبه، در دوران انقلاب اسلامی تهیه شده است. این جزوه محصول مباحثات چند ماهه تعدادی از اساتید و طلاب جوان حوزه علمیه قم، تحت عنوان کارگروه حضور سیاسی طلبه عصر انقلاب می باشد. این مباحثات به محوریت نظام اندیشه امامین انقلاب اسلامی و با بررسی بیش از صد سند از آثار امام خمینی (رحمه الله علیه) و شصت سند از آثار مقام معظم رهبری (مدظله العالی) به انجام رسیده است.

به یاری خداوند اندیشه های پشتیبان و تفصیل مطالب مرتبط با موضوع این جزوه، در آینده نزدیک در قالب های مکتوب دیگری در اختیار طبقه فرهیخته و انقلابی حوزه های علمیه قرار خواهد گرفت.

